

ضرورت رسیدگی به معضلات محله هرندی

عضو شورای شهر تهران با اشاره معضلات محله هرندی تهران گفت: ۶۰ درصد ساکنان را مهاجران غیر ایرانی تشکیل می‌دهند.

به گزارش سایت خبری پرسون، ناصر امانی، عضو شورای شهر تهران در صحن امروز شورای شهر درباره معضلات محله هرندی اظهارداشت: محله هرندی چند سالی است نامش سر زبان‌ها است، ظاهراً از گمنامی و فراموشی خارج شده است و مسائل و مشکلاتش به سمع و نظر مسئولین کشور هم رسیده است. بارها شورای چهارم و پنجم و شهرداران تهران از سال ۹۲ تا کنون نمایندگان مجلس شورای اسلامی و سایر مقامات از این محله بازدید کردند، اظهار تاسف کردند و تحت تاثیر قرار گرفتند. قول‌هایی دادند، ستادها و قرارگاه‌هایی هم تشکیل شده و اقداماتی نیز به عمل آمده است.

وی ادامه داد: آن گونه که معتمدین محله و فعالین اجتماعی مستقل می‌گویند در حال حاضر حدود ۱۸۰ NGO در محله فعال است تا این محله را از این وضعیت که طی چند دهه گذشته به آن مبتلا شده است، نجات دهند؛ اما آنچه بنده به عنوان نماینده مردم از نزدیک دیدم و از زبان ساکنان و معتمدان مردم شنیدم قابل باور نیست. در مرکز شهر تهران یک محله اصیل، مذهبی و انقلابی که شهدای بزرگواری همچون شهید هرندی حاج طیب رضایی و علمای بزرگی چون رجبعلی نکوگویان و ده‌ها شخصیت ارزشمند دیگر در آن متولد شده و زندگی کرده‌اند و هنوز میراث مادی و معنوی آنان در کوچه‌ها و معابر آن نقش بسته است به سرنوشتی دچار شده که هر کس در توانش بوده آنجا را ترک کرده است و هر کس که باقی مانده نمی‌توانسته است و فرصتی نداشته تا خود را نجات دهد.

این عضو شورای شهر تهران اضافه کرد: ۶۰ درصد ساکنان را مهاجران غیر ایرانی تشکیل می‌دهد که به گفته مردم در سه ماهه اخیر تعدادشان به شکل قابل توجهی افزایش یافته و مستقیم از شهرهای کشور همسایه مثل کابل، حرات و قندهار با در دست داشتن آدرس محله و کوچه محلات هرندی به آنجا می‌آیند. بر خلاف محلات محروم سابق، مردم در اینجا دغدغه بافت فرسوده و ساخت و ساز غیر مجاز که البته در حال انجام است و فضای سبز و زمین چمن و کتابخانه و مرکز درمانی و بهداشتی و کلا سرانه‌های هفتگانه شهری را که البته نیاز دارند، نداشتند.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران گفت: آنچه در اولین برخورد درخواست آنان است امنیت است که زیرساخت و بستر اصلی همه فعالیت‌های توسعه‌ای در همه دنیا است. مثلث شوم توزیع کنندگان مواد مخدر، سارقان و معتادان همه محله را احاطه کرده است. در هر خانه‌ای را که زدم و وارد هر مغازه یا کارگاهی شدم و از هر رهگذری پرسیدم یک جمله تکراری شنیدم: دیشب از منزل، مغازه و کارگاهم سرقت شده است.

امانی ادامه داد: در محله ای که ۲۴ هزار نفر جمعیت دارد، روزانه هشت هزار معتاد تردد می‌کند. در خیابان، کوچه‌ها، خانه‌های مخروبه و متروکه زمین‌های بی‌دفاع و رها شده معتادان به راحتی و انبوه در حال استعمال مواد مخدر هستند. در دوره ای که طرح انضباط اجتماعی اجرا می‌شد پلاک‌های آنجا به سه دسته قرمز نارنجی زرد و سفید تقسیم شده بود که قرمز باید کامل تخریب می‌شد. به گفته اهالی بیش از ۵۰۰ قطعه زمین که باقی مانده تخریب خانه‌های پلاک قرمز است که بخشی از آنها توسط شهرداری تملک شده رها شده‌اند.

این عضو شورا گفت: کاروان سرای بزرگی به نام شیشه‌بران در مرکز محله که توسط شهرداری تملک شده همچنان با درب‌های بسته رها شده و از آنچه در درون محوطه و غرفه‌های تخریب شده آن می‌گذرد چیزی نمی‌گویم. مردم با ذکر نام مالک و شماره پلاک، آدرس خانه‌هایی که توزیع مواد مخدر می‌کنند را به شما می‌دهند اما می‌گویند با شما نمی‌آییم، جرأت نمی‌کنیم، تهدید می‌کنند، حمله می‌کنند و قه می‌کشند. می‌گویند بارها معتادان را جمع کردند و بردند اما یکی دو روز بعد بازگشتند. به شدت از عملکرد و تبعات گرمخانه محله ناراحت و عصبانی هستند و با کلماتی غیر قابل بیان از آن یاد می‌کنند. همه خانه‌هایی که پلمپ شده بودند دوباره باز شدند و فعالیت خود را مغرورانه از سر گرفتند.

امانی با بیان اینکه خانه‌های مجردی کارشان سکه است و بدون هیچ مانعی به کار خود ادامه می‌دهند، گفت: برخی از مراکزی که به عنوان محل فروش ضایعات هستند نه با پول بلکه ضایعه را با مواد مخدر مبادله می‌کنند. وقتی پدیده‌های اجتماعی را ریشه‌یابی نمی‌کنیم و راه‌حل‌های ساده و مسکن و موقت برای دردهای تاریخی و مزمن تجویز می‌کنیم نه تنها مشکل حل نمی‌شود بلکه خود را فریب می‌دهیم و دچار غفلت می‌شویم. متأسفانه و با عذرخواهی از همه سازمان‌ها و موسسات و NGOهایی که فعال در این محله هستند هیچ اثری از بهبود در هیچ زمینه‌ای از آسیب‌های اجتماعی در این محله مشاهده نکردم.

وی گفت: میلیارد‌ها تومان پول با عناوین مختلف برای بهبود شرایط این محله هزینه شده است اما توزیع غذای گرم و بسته‌های معیشتی و بهداشتی درد مردم این محله را دوا نمی‌کند.

این عضو شورا ادامه داد: آنچه باید کرد عبارت است از اول؛ طراحی مجدد طرح تفصیلی و کاربری‌های محله. بازگرداندن سکونت به این محله سهل و ممتنع است و همان گونه که گفته شد مردم بومی، مذهبی و اصیل در حال کوچ و مهاجرت از محله هستند. ساختمان‌های شهرداری که برای اسکان و جا به جایی مردم پی ریزی شده و سال‌هاست اسکلت آن زیر باد و باران است، گواهی عینی بر این مدعا است. دوم؛ شهرداری تهران برای این محله باید ساختاری ویژه متناسب با شرایط کالبدی، فرهنگی، زیستی و امنیتی آن طرح و مستقر کند. ساختار ناحیه‌ای که چند محله از جمله این محله را تحت پوشش قرار داده است پاسخگوی حل مشکلات محله نیست.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه شورای شهر تهران با بیان اینکه ابتدایی‌ترین وظیفه شهرداری یعنی نظافت و جمع‌آوری پسماند در این محله تاسف‌بار و شرم‌آور است، تاکید کرد: موضوعی که مسوولان ناحیه و منطقه هم به صراحت به آن اذعان دارند. سوم؛ استقرار گرمخانه در این محله، خود عامل جذب معتادان و کارتن‌خواب‌ها شده است؛ زیرا هم به مواد مخدر به راحتی دسترسی دارند و هم در طول روز فضای کافی برای استعمال و اتراق دارند. اگر میل‌شان کشید یا نیازی داشتند که در سطح محله آن را نیافتند به گرمخانه مراجعه می‌کنند. انتقال گرمخانه از محله از جدی‌ترین درخواست‌های ساکنان اصلی محله است. این موضوع در مورد گرمخانه‌ی زنان بسیار حیاتی‌تر است.

امانی گفت: چهارم؛ عدم دسترسی مردم به شبکه حمل‌ونقل به‌ویژه اتوبوس، عدم استقرار ایستگاه اتوبوس در محله که مردم را ناچار کرده است برای تردد مسافت زیادی را تا رسیدن به اولین ایستگاه طی کنند که البته با تردد ملخ‌وار موتورسیکلت‌هایی که بخش عمده‌ای از آنان اصولاً هنجارشکن هستند، جان آنان را تهدید می‌کند، شهرداری باید در اسرع وقت برای این خواسته‌ی برحق مردم چاره‌اندیشی کند. پنجم؛ صدها قطعه زمین و ملک که یا در تملک شهرداری است و یا اشخاص حقیقی و حقوقی بلاصاحب و مهجور رهایشان کردند، باید توسط شهرداری تعیین تکلیف شود. یا با اجرای طرح‌های کوچک مقیاس محله‌ای یا محصور و مسدود نمودن آنها از حالت رهاشده و بی‌دفاع خارج شوند.

عضو شورای شهر تهران اضافه کرد: ششم؛ استقرار ده‌ها مرکز خرید ضایعات و پسماندهای خشک تبدیل به محل خرید و فروش اموال مسروقه و توزیع مواد مخدر شده است. تعطیلی و انتقال این مراکز یکی دیگر از خواسته‌های مردم این محل است. ایجاد امنیت، برخورد با توزیع‌کنندگان مواد مخدر، تخریب اماکنی که تحت پوشش خانه و کارگاه به‌ویژه خانه‌های مجردی، عامل اصلی ناهنجاری‌های فرهنگی و اجتماعی است و بعید است که از دید مسوولان ستاد مبارزه با مواد مخدر، وزارت کشور و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران پنهان باشند چون بارها از این محله بازدید کرده و البته اقدامات مسکن و موقتی را هم انجام داده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل ریشه‌ای نبودن و عدم استمرار آن، اوضاع دوباره به حالت قبلی بازگشته است.

امانی گفت: ریاست جمهوری اسلامی ایران اولین جلسه شورای عالی اجتماعی کشور را شخصاً تشکیل داده و از دو مرکز حوزه‌ی آسیب‌های اجتماعی در جنوب تهران بازدید کرده است، این اقدام فرصت مناسبی است تا این مهم را نه از دوردست‌ترین نقطه‌ی کشور؛ نه از جنوب تهران بلکه از قلب تهران از محله‌ی هرنندی آغاز کند. البته محمدی عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام یک سالی است که با تشکیل ستاد توسعه‌ی اجتماعی محلات کم‌برخوردار کشور با حضور سازمان‌ها و نهادهای مسوول کار ارزنده‌ای را آغاز کرده‌اند و اتفاقاً بر این محله هم به‌عنوان پایلوت تمرکز کرده‌اند که امید است به سرانجام مطلوبی برسد.

وی گفت: در دوره‌ی چهارم مدیریت شهری هر سال در اعتبارات شهری ردیف قابل‌توجهی برای احیای زندگی و توسعه‌ی اجتماعی و مقابله با آسیب‌های اجتماعی محله‌ی هرنندی اختصاص داده می‌شد، اما متأسفانه در دوره‌ی پنجم این ردیف به‌طور کامل حذف شد. امید است در اصلاحیه‌ی بودجه امسال و هم در بودجه سال آینده این اعتبارات مجدد احیا و به این محله اختصاص یابد.

این عضو شورای شهر تهران اضافه کرد: در آخر اگر بخواهم خواسته مردم را خلاصه کنم؛ امنیت جانی، مالی و اخلاقی. جمع‌آوری کامل همیشگی قاچاقچیان مواد مخدر، جمع‌آوری و انتقال همیشگی معتادان مواد مخدر و کارتن‌خواب‌ها. کنترل و نظارت و متمرکز کردن مهاجرین غیرایرانی. تعطیلی بساط مراکز خرید و فروش اموال مسروقه و ضایعات و بستن خانه‌های مجردی؛ از مهم‌ترین خواسته‌های حداقل ساکنین بومی این محله از مسوولان کشور است نه از شهرداری تهران. این موضوعات جزو وظایف شهرداری تهران نیست. شهرداری تهران می‌تواند کمک بکند.

امانی تاکید کرد: اما خواسته‌هایشان از شهرداری؛ تعریض خیابان اصلی این محله، تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام و رهاشده شهرداری و حل مشکل دسترسی مردم به ایستگاه‌های حمل‌ونقل عمومی، از بن بست خارج کردن محله و طراحی سیستمی خاص جهت جمع‌آوری پسماند و نظافت معابر و کوچه‌های تنگ و تعیین تکلیف اموال، املاک و زمین‌های بی‌دفاع شهری خواسته‌هایشان از مدیریت شهری و شورای شهر تهران است.

منبع: فارس